

gelig også blevet gjort. Men vi føler faktisk, at ved 60-års-alderen er der mange, der forlader arbejdsmarkedet, f.eks. fordi de skal på efterløn osv. og vel på det tidspunkt af deres liv har en stor interesse i, hvad der foregår efterfølgende.

Så vil jeg godt bede fru Else Winther Andersen om ikke at blande ældreråd og klageråd sammen, for de to ting har overhovedet intet med hinanden at gøre. Sådan hørte jeg det ligefrem. Klageråd det er jo relateret til brugerne, og dér kan man sige, at det er hjemmehjælpsbrugere, der har en interesse, hvorimod ældrerådet er alt, hvad der vedrører den ældre del af befolkningen. Det er også kulturtilbud, det er trafiktilbud, det er stort set alt! Og et ældreråd – kan man sige – er et organ, hvor man kan drøfte ældrepolitiske tiltag ud fra en meget, meget vid horisont, hvorimod klagerådets opgaver er centreret om at behandle klager på hjemmehjælpsområdet. Jeg mener, det er indlysende, at der må være forskel på, hvordan de to organer skal arbejde.

Så jeg er lidt ked af, hvis der har været en misforståelse dér, og jeg er i særdeleshed ked af, hvis Venstre ikke vil være med til at tage det sidste skridt, når vi alligevel laver en lov, der har så vide rammer omkring det kommunale selvstyre. Dér synes jeg Venstre burde have været med.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er præcis omkring aldersgrænserne, for nu blev der stoppet for korte bemærkninger til hr. Jørn Pedersens indlæg, men også her under fru Else Winther Andersens indlæg kommer aldersgrænserne frem. Så spørgsmålet er, om det er rimeligt, at man sætter en aldersgrænse, der hedder 60 år i ældrerådet vel vidende, at det er ældrerådet, som skal udpege dem, der skal sidde i klagerådet, vel vidende, at der er personer her i landet, der er under 60 år, som modtager hjemmehjælp. Hvilken repræsentation har de personer i den her forbindelse?

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil allerførst gerne svare den socialdemokratiske ordfører, der spørger, om jeg har misforstået noget med ældrerådet og klagerådet. Nej, det har jeg overhovedet ikke; det blev yderligere understreget af den måde, det blev fremlagt på med ældreråd, at det er sådan et socialpolitisk ældretiltag, hvor man kan diskutere noget over

en kop kaffe. Jamen hvorfor skal vi lovgive om det herinde? Lad da kommunerne selv gå ind og bestemme, hvordan de vil have deres ældreråd eller brugerråd, eller hvad det er, de kalder det.

Jeg har fuldstændig forstået, hvordan klagerådet skal sammensættes, men bestemt også, hvordan man havde tænkt sig, det skulle bruges. Jeg tror nemlig slet ikke – nu, hvor vi får de visitationsskemaer, hvor vi får nogle ordentlige skriftlige aftaler, og hvor vi får talt tingene ordentligt igennem, inden hjemmehjælpen starter – at man får brug for et klageråd med det indhold, der er lagt op til her.

Derved kommer den til at falde helt i tråd med, at Venstre siger, at det er mennesket frem for systemet.

Vi vil nemlig ikke have, at vi skal gå ind og systemsætte tingene herindefra. Det vil vi overlade til kommunalpolitikkerne, for det er dem, der er valgt til at tage sig af disse ting, og der har borgeren trods alt en mulighed for at få dem udskiftet, når der er gået en 4-års-periode. Så det kommunale selvstyre har også et ord at skulle have sagt her, og det er samtidig dem, der har ansvar for at lave en ansvarlig ældrepolitik.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg vil undlade at underholde Folketinget med mine rejseaktiviteter i forbindelse med lovforslaget, der er en gennemførelse af L 264, som vi ikke nåede at behandle før Folketingets sommerferie.

Det er som sagt et lovforslag, der har været debatteret ganske kraftigt ude i organisationer og hos andre med tilknytning til det her område. Fra konservativ side vil vi sige, at lovforslaget, som det ser ud på nuværende tidspunkt, indeholder noget, der er godt, og så noget, vi overhovedet ikke kan gå ind for, for det er jo et forslag, der griber dybt ind i kommunernes beslutningskompetence.

Med hensyn til ældrerådene kan vi sige, at der i dag er indført ældreråd i over 200 kommuner, og de fungerer efter hensigten hovedparten af stederne. Det bør Folketinget som sagt være meget tilfreds med. Spørgsmålet, der rejser sig, er, om det er nødvendigt at gå ind og lovgive på det her område og fastsætte nogle centrale regler for ældrerådene, for det kan betyde, at vi fastsætter nogle regler for nogle ældreråd, der i dag fungerer udmærket med et helt lokalt regelsæt, og som man ude i den enkelte kommune er meget tilfreds med, så derfor skal vi være os for lovgivning med for fastsatte regler. Det er et